

Најважније државе чланице ЕУ постигле су прећутни договор, заједно са челницима ЕУ, да не подижу тон око односа Србије са Русијом и да не стављају ултиматум Београду око увођења санкција Москви до завршетка изборног процеса у нашој земљи.

У разговору са неколико различитих извора у државама чланицама ЕУ и НАТО, стиче се утисак да на Шумановом тргу и Завентему влада прилично снажно уверење да ће се Србија одредити да следи политику ЕУ према Русији и да ће урадити оно што мора (избацивање руских компанија из Србије), а да неће направити оно што не сме (дестабилизација Западног Балкана).

– У ЕУ постоји разумевање за Србију и њену специфичну позицију, али само до 4. априла, односно завршетка избора. Ако председник Александар Вучић и његова странка победе на изборима, очекује се да Србија усклади своју политику са ЕУ према Руској Федерацији већ у другој недељи априла, док ће, ако победи опозиција, тај рок бити продужен до формирања нове владе – рекао је за наш лист високопозиционирани извор у једној од водећих чланица ЕУ.

Међутим, дипломатски извор „Нове“ у Бриселу, одлично упућен у досије односа Србије и ЕУ, подвлачи да власт у Београду већ сада зна које су црвене линије ЕУ и њених водећих чланица, односно шта Београд мора да уради и шта не сме себи да дозволи да би избегао озбиљне последице у односима са ЕУ, укључујући и санкције.

- Прва црвена линија се односи на „Гаспром“ и друге руске државне, парадржавне и тајкунске компаније. За њих више нема места у ЕУ, па тако не може да буде ни у Србији, имајући у виду да је она, практично, кроз Споразум о стабилизацији и придруживању део економског простора ЕУ. Београд мора да пронађе модус како ће да се ослободи свих руских фирми на својој територији. Једини евентуални попуст, у транзиционом периоду, могао би да буде да држава или нека српска или западна компанија преузме већинску контролу над НИС-ом, односно да купи од „Гаспрома“ седам или више одсто акција („Гаспром“ поседује 56,15 акција НИС-а), остављајући „Гаспром“, привремено, као мањинског власника. Сва правна лица са већинским руским власништвом у Србији ће бити стављена под санкције и неће моћи да послују ни са једном другом компанијом - прецизирао је наш дугогодишњи контакт у европским институцијама.

Европска унија, наравно, неће оставити Србију на цедилу ако се буде придружила санкцијама према Руској Федерацији

Следећа црвена линија се односи на “извоз” нестабилности у региону. ЕУ и НАТО су, засада, опрезни. али нису у алармираном стању када је у питању безбедност у западнобалканском атару. Штавише, у Северноатлантској алијанси више брига задаје власт Милорада Додика у Републици Српској и поједине русофилске структуре у Црној Гори него прилике у Србији.

Руски утицај на власт у Београду, према извору нашег листа у Завентему, није системске већ појединачне природе. Другим речима, Москва има у шаци појединце у власти или око власти у Београду, али није у стању да контролише ни капиларно, ни дубински, а ни кровно власт у Србији.

Евентуални покушај дестабилизације Косова, Црне Горе или Босне и Херцеговине, не би био резултат смишљене акције званичног Београда већ девијантних делова власти. То је разлог зашто влада умерени оптимизам да ће Београд искористити указану прилику да изађе на крај са малигним русофилским елементима.

У сваком случају ако би Србија прешла поменуте две “црвене линије” потези ЕУ и њених чланица би били изнивелисани. Не би се кренуло одмах са санкцијама. Почело би се са упозорењима, па са заустављањем преговора, обустављањем финансијке помоћи и инвестиција из ЕУ и њених институција, па би се тек онда прешло на конкретне санкције.

(Нова.рс)